

Herfstkleuren in Sliedrecht

Bij het vallen van het blad gaan we weer over op de wintertijd. Ja weer! Immers in 1946 werd de door de Duitse bezetter ons opgedrongen zomertijd afgeschaft. Sinds 1977 werden zomer- en wintertijd opnieuw vanwege de oliecrisis ingevoerd. Door zomers langer gebruik te maken van het zonlicht, zou er energie bespaard worden. Nu gaan er weer stemmen op tot een nieuwe afschaf van zomer- en wintertijd.(BL)

Wisselende jaergetije...

Nou 'k dut verhaoltjie zit te schrijve is 't alweer end oktober. We zijn zô stiekemerweg al weer in d'n haarest trecht gekomme. 't Verbijgegaone saaizoen was 'r echt êên wà me mè recht een Hollandse zeumer kanne noeme. Tot en met augustus was 't kwakkele geblaeze met 't weer en we hadde zô nou en dan een bloedhêeten dag, maor van vast weer was tetaol gêên spraoke. Op de mêeste campings wier begriepelijk dan ok volop braof geklaogd over de kou die geleeje wier. 'k Hoorde van mense die in Zêêland zatte, dat 't 'r op een keer om acht uur 's oches mor twêê graeje was. De moed dà we nog ietewat van de zeumer zouwe krijge, hadde me bekant al opgegeve. En toe, bel, bel, oh

wonder! Wat kreges me een mooie septembermaand mè vast weer, die deurgong tot aan haaleverwege oktober.

As 'k nou vanuit onze hôôggelege raomde naer buitene kijkt, zie 'k aan de bôôme in de Deltaolaon en 't Feitsmaoparrek, veraal as de zon d'r op schijnt, de prachtigste haarestkleure onstaon die je je aage maor in ken denke. 't Vaallend blad zurregt 'r ok voor dat in de baareme en de plansoene gaondeweg een tepijt van goudkleurige blaore kom te legge op 't nog groene gras. Een stoffering die de netuur zôomaor blaojchie voor blaojchie laet onstaon. Wat ok prachtig is om te zien, is de grondmist die 's oches vroeg over de waailande legt voordat de zon d'r op schijnt. 't Het 'r dan ok aalle schijn van dat de polder vol mè waoter staot, net as in febrewaori '53 met de waotersnôôd. Allêên de kruine van de waaibôôme komme d'r dan bovenuit. 'k Vingk 't aaltijd nog 'n voorrecht dà 'k ôôg het voor deuze klaaine wonderties van de netuur. Aailijk ken 'k beter zegge dat 't grôôte wondere zijn, hee!

Nou gao me zôôgezeed de nachtschuit weer in, wà betekent dat de lange aevende weer gaon komme met de verwaareming en de lamp aan. Ok 't dekbed is al weer een bietjie dikkerder geworre. Nou hèn we deuze week net weer d'n omschaokeling van zeumer- naer wintertijd gehad en is 't 's aeves weer vroeg donker. Zô het ieder jaergetij z'n aage hebbelijkeeje. Z'n voors en teges zà 'k mor zegge. 'k Vingk 't aaltijd nog besonder dà wij, Hollanders, hêêlemael ingesteld blijke te weze op de wispelturighaaid van ons klimaot.

Best ampart faaitelijk dà me een zeumer- en een wintergarderobe hebbe. Bekant van aages doe me een dikkere jas of troi aan en zette me een pet op as 't weer daerom vraegt. We worde d'r zôôgezeed nie waarem of koud van of 't nou daartig graeje bove nul is of tien graeje d'r onder. Wat ik m'n aage wel is afvraegt is hoe aal die buitelanse mense, die oorspronkelijk uit een waarem land komme, ons klimaot beleve. Dat mot toch wel een hêêlen omschaokeling weze. Gelukkig krijge ze bij de naedêêle van ons wisselende klimaot de voordêêle van vaailighaaid daervoor trug. Daerom zal 't voor heullie nie zô moeilijk gewist zijn om te kieze. Zô d'r al te kieze viel ...

Jan van der Vlies